

Sygn. akt II Cz 757/13

POSTANOWIENIE

Dnia 02 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Dorota Gamrat - Kubeczak (spr.)

SSO Marzenna Ernest

SSO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 02 października 2013 r. w S.

sprawy z powództwa E. G.

przeciwko B. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 28 lutego 2012 r. Sygn. akt I Nc 2751/10

oddala zażalenie.

Sygn. Akt II Cz 757/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim odrzucił zażalenie pozwanej z dnia 23 listopada 2012 roku na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 14 listopada 2012 roku.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła pozwana wskazując na jego bezprzedmiotowość. Pismem z dnia 15 stycznia 2013r. cofnęła ona bowiem wcześniejsze zażalenie z dnia 21 maja 2012r. na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty jako przedwczesne oraz cofnęła wszelkie dalsze pisma wywołujące postępowania wpadkowe, a więc także zażalenie na postanowienie z dnia 14 listopada 2012r. Odrzucenie tego zażalenia było zdaniem skarżącej bezprzedmiotowe i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu. Niewątpliwie bowiem zażalenie z dnia 23 listopada 2012r. nie zostało przez pozwaną opłacone, czego skarżąca zresztą nie kwestionowała. Właściwie zatem Sąd Rejonowy orzekł na podstawie przepisu art 370 kpc w zw. z art 397 art 2 kpc o jego odrzuceniu.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami rozpoznawanego zażalenia o bezprzedmiotowości orzekania przez Sąd Rejonowy w przedmiocie odrzucenia zażalenia z dnia 23 listopada 2012r. Pisma z dnia 15 stycznia 2013r. nie sposób bowiem uznać za zawierające oświadczenie o cofnięciu tego zażalenia. Wskazać należy, że postępowanie sądowe ma charakter dyspozytywny. Sąd reaguje na podejmowane przez strony czynności procesowe. Oświadczenie o cofnięciu zażalenia należy do takich czynności i z uwagi na swoją wagę musi być wyrażone w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości. Cofnięcie wniesionego środka odwoławczego oznacza rezygnację strony z poddania orzeczenia

kontroli instancyjnej i jego uprawomocnienie się. W ocenie Sądu drugiej instancji ogólne stwierdzenie pełnomocnika pozwanej zawarte w piśmie z dnia 15 stycznia 2013r. "cofam wszelkie dalsze pisma pozwanej wywołujące postępowania wpadkowe" bez ich konkretnego oznaczenia nie może być uznane za akt dyspozycji w postaci cofnięcia wniesionego przez stronę zażalenia.

Skoro rozstrzygnięciu Sądu pierwszej instancji nie sposób zarzucić nieprawidłowości, zażalenie jako niezasadne w oparciu o treść art. 397 par. 2 kpc w zw. z art. 385 kpc należało oddalić.

(...)

(...)

(...)